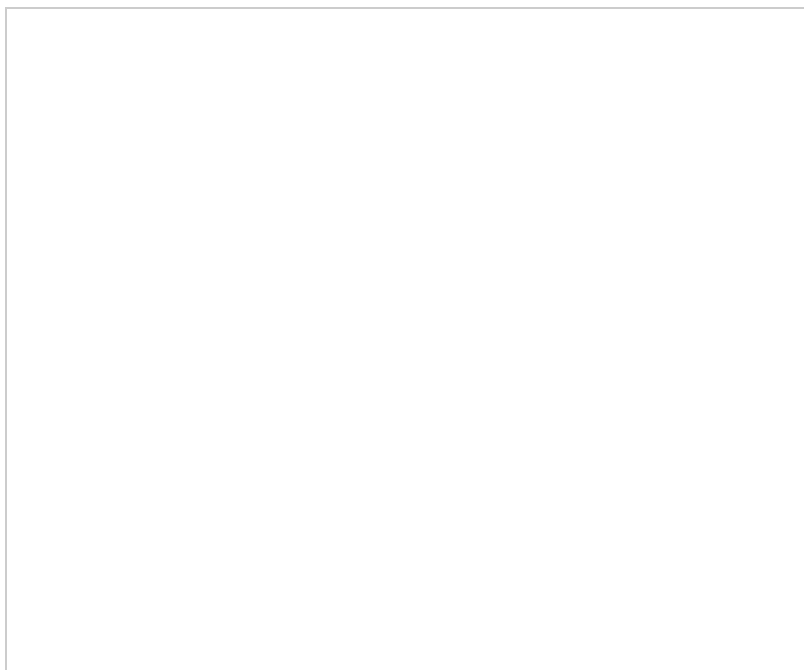

Jokainen smørrebrød on eri aineksilla katettu persoonallinen makuelämys.

Smørrebrødejä Hamletin linnan kupeessa

17.10.2017 6.00

Kuulun siihen ikäluokkaan, jolla ei ollut interrailia, halpalennoista puhumattakaan. Mutta meillä oli peukalo. Sen avulla avautui koko läntinen Eurooppa ja allekirjoittaneelle myös pätäk Aasiaa.

Jack Kerouacin *On The Road* oli raamattumme, kun kesäkuun hanttihommapalkalla ostimme laivalipun Turusta Tukholmaan ja annoimme palaa. Ruotsi tosin oli inhottava liftausmaa, mutta sielläkin selvitettiin Helsingborgiin, josta lautalla Tanskan puolelle Helsingöriin.

Muistan kuin eilisen päivän, kun ensimmäisen kerran astuin Tanskan maaperälle ja suunnistin kohti kaupungin ulosmenotietä. Kapealla kadulla vastaan asteli uhkea viikingitärblondi paksua sikaria tuprutellen ja iloisesti kumppaninsa kanssa naureskellen. Heureka, nyt olen Keski-Euroopassa!

Vuosikymmenet olivat vierineet, kun viime kesänä uusi merimuseo antoi sysäyksen lähteä Helsingöriin, tuohon nuoruuteni Keski-Euroopan porttiin. Kaupunki on suurelta osin säilyttänyt keskiaikaisen ilmeensä; satoja vuosia vanhoja iloisenvärisiä taloja ei ole purettu. Päinvastoin niistä on pidetty hyvää huolta samaan aikaan kun kulttuurisokeat suomalaiset kaupungin isät ja -äidit ovat kilvan grynderien kanssa tuhonneet satamäärin arkkitehtonisia aarteitamme. Helsingörissä kivijalkakaupat kukoistavat, pyöräily on arvossaan ja meiningin yhteinen nimittäjä on ihmisten iloisuus.

Malmön ja Kööpenhaminan yhdistävä silta ei ole mitätöinyt Helsingörin matkailullista merkitystä. Kaupunki merkitsee nyt ruotsalaisille samaa kuin Tallinna suomalaisille eli se on halvan viinan ehtymätön noutovarasto lyhyen lauttamatkan päässä. Keskustan jalkakäytävät pullistelevat juomia irtopulloista riittopakkauksiin, ja kaikkea löytyy kaukaisistakin olutmerkeistä single malt -viskeihin. Tallinna ja Helsingør eroavat toisistaan luonnollisesti samaan tapaan kuin suomalaiset ja ruotsalaiset: jotkut vetävät nupin täyteen jo paikan päällä, jotkut eivät. Rällääviin ruotsalasiin en Helsingörissä törmännyt. Tosin en mene takuuseen, miten viikonvaihteiden lauttamatkustajat siellä käyttäytyvät.

Viinaksia merkittävämpi matkailuasiana on kolmen vuoden uurastuksen jälkeen valmistunut VisitNordsjaelland-projekti. Se on viiden kuntayhtymän *one big family* -ajatus eli koko Själlandin saaren pohjoisosana on lyönyt hynttyyt yhteen kaikkien mahdollisten matkailupalvelujen markkinoinnissa. Sitä varten kehitettiin aivan uusia innovaatioita, kuten kahdeksan sähköisesti toimivaa infoständiä. Verkossa on jo yli 2000 artikkelia, ja tietoa saa sekä internetiselaimen että mobiilisovelluksen kautta. Painettua materiaalia jaetaan 400 pisteessä.

Suhteellisen pienen alueen matkailutarjonta on huikkea. Tärkeimmät kohteet ovat Kronborgin Hamletin linna Helsingörissä, kaupungin entisen telakan alueelle pystytetty Kulttuuritelakka ja merenpinnan alapuolelle sijoitettu uusi merimuseo, kansallismuseona toimiva Fredriksborgin linna Hillerødisissä, Tanskan Riviera, lukuisat taide- ja muut kulttuuritapahtumat, Louisiana Museum of Modern Art Humlebäckissä, pyöräily- ja patikointireitit sekä vapaat telttailualueet.

Mutta palataanpa vielä Helsingöriin. Kaupungin ajattomat, olohuoneenolaiset ja viihtyisät oluttuvat tuntuvat käyvän kovaa kilpailua siitä, missä tarjotaan paras hinta-laatusuhde smørrebrød-olut-snapsi -annokselle. Tanskalainen voileipä sekä maan oma olut ja maineikas snapsi ovat pitäneet pintansa. Päinvastoin kuin Suomessa sikäläinen bulkkilolutkaan ei ole menettänyt makuuaan. Jokainen smørrebrød on eri aineksilla katettu persoonallinen makuelämys; kananmunaa, katkarapua, sitruunaa, lehtisalaattia ja tilliä; sikaa, punakaalia, kurkkua, paprikaa, lehtisalaattia ja majoneesia tai paahtopaistia, suolakurkkua, piparjuuriremouladea ja paistettua sipulia. Juomien kanssa kaikki yhteensä alle 10 euroa. Ehdin testata vain muutaman huikoannoksen, mutta voin vihjata, että paras löytyi läheltä uutta Kulttuuritelakkaa. Sellainen naamariin, niin pikku patikointi läheiseen Hamletin linnaan sujuu kuin leijuun.

www.VisitNordsjaelland.com

SAKARI KARTTUNEN

Kun kaikki myyntiviinokset eivät mahdu kauppaan ja jalkakäytävälle, otetaan kävelykatu avuksi.

Helsingør kunnioittaa vanhaa rakennuskantaansa.

